ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 27.02.1997
COM(97) 74 τελικό

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

που υποβάλεται σύμφωνα με το άρθρο 2 της απόφασης 93/109/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Φεβρουαρίου 1993 (εφαρμογή μέτρου παρέκκλισης από το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ περί εναρμονίσεως της νομοθεσίας των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΝΑ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΙ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΜΕΤΡΟΥ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 17 ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (77/388/ΕΟΚ) ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 17ης ΜΑΪΟΥ 1977 ΠΕΡΙ ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ.

(υποβληθείσες από την Επιτροπή)

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

που υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 2 της απόφασης
93/109/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Φεβρουαρίου 1993
(εφαρμογή μέτρου παρέκκλισης από το άρθρο 17 της
έκτης οδηγίας (77/388/ΕΟΚ) του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977
περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των
σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών)

Ι. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Με την απόφαση αριθ. 89/488/ΕΟΚ της 28ης Ιουλίου 1989[1], το Συμβούλιο επέτρεψε στη Γαλλική Δημοκρατία, με βάση το άρθρο 27 της έκτης οδηγίας, να λάβει ορισμένα μέτρα παρέκκλισης από τις διατάξεις του άρθρου 17, παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας. Η άδεια αυτή ίσχυε μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992.

Η εν λόγω παρέκκλιση συνίσταται στον πλήρη αποκλεισμό του δικαιώματος έκπτωσης του ΦΠΑ που επιβάλλεται στις δαπάνες σχετικά με αγαθά και υπηρεσίες τα οποία χρησιμοποιούνται για σκοπούς ξένους προς την επιχείρηση, εφόσον η χρησιμοποίηση αυτή υπερβαίνει το 90% της συνολικής τους χρησιμοποίησης.

Με βάση μία έκθεση της Επιτροπής για την εφαρμογή της παρέκκλισης αυτής, η ισχύς της παρατάθηκε μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1996 με την απόφαση 93/109/ΕΟΚ[2] του Συμβουλίου της 15ης Φεβρουαρίου 1993. Στην απόφαση αυτή ορίζεται ότι, σε περίπτωση υποβολής πρότασης για παράταση της εν λόγω παρέκκλισης, αυτή πρέπει να συνοδεύεται από έκθεση για την εφαρμογή της παρέκκλισης.

Η παρούσα έκθεση έχει ως αντικείμενο την εκτίμηση της εφαρμογής της παρέκκλισης αυτής από τον χρόνο παράτασής της μέχρι σήμερα, καθώς και την εξέταση της αίτησης παράτασής της που υποβλήθηκε από την Γαλλική Δημοκρατία με συστημένη επιστολή προς τη Γενική Γραμματεία στις 19 Νοεμβρίου 1996.

ΙΙ. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΗΣ

Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, η Επιτροπή είχε υποβάλει έκθεση στο τέλος του 1992[3] σχετικά με την εφαρμογή του μέτρου παρέκκλισης, όπου περιγράφει λεπτομερώς το ιστορικό, τους στόχους και την εφαρμογή του στην πράξη. Δεδομένου ότι τα στοιχεία αυτά δεν έχουν μεταβληθεί στο μεταξύ χρονικό διάστημα, η παρούσα έκθεση περιορίζεται στην επισήμανση ορισμένων στοιχείων εκτίμησης τα οποία μεσολάβησαν από την προηγούμενη αίτηση.

Κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι, κατόπιν των παρατηρήσεων που είχε διατυπώσει η Επιτροπή στην προηγούμενη έκθεση, η Γαλλική Δημοκρατία τροποποίησε τις εθνικές της διατάξεις τις σχετικές με το μέτρο παρέκκλισης, ώστε να προκύπτει σαφώς ότι το συγκεκριμένο μέτρο αφορά κάθε χρησιμοποίηση για σκοπούς ξένους προς την επιχείρηση που υπερβαίνει το 90% της συνολικής χρησιμοποίησης των αγαθών και υπηρεσιών (η αρχική νομική διάταξη της παρέκκλισης αφορούσε μόνο την ιδιωτική χρησιμοποίηση).

Εξάλλου, η Γαλλική Δημοκρατία αναφέρει στην αίτηση παρέκκλισης που υπέβαλε ότι, κατά το διάστημα 1993-96, δεν περιήλθε στη γνώση των γαλλικών φορολογικών αρχών καμία ιδιαίτερη δυσκολία στην εφαρμογή της.

Αντίθετα, επιβεβαιώθηκε στην πράξη ότι, χάρη στο σύστημα που εφαρμόζεται απλουστεύθηκε η διαχείριση των φόρων τόσο για τις φορολογικές υπηρεσίες όσο και για τους υποκείμενους στους φόρους.

---

1 ΕΕ αριθ. L 239, της 16.8.1989, σ. 22.

2 ΕΕ αριθ. L 43, της 20.2.93, σ. 42.

3 COM(92) 591 της 22.12.92.

Ως εκ τούτου, η Γαλλική Δημοκρατία ζητά την παράταση της άδειας μέχρι την έγκριση του νέου κοινού συστήματος ΦΠΑ.

III. ΓΝΩΜΗ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Πρέπει να επισημανθεί ότι το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι ένας υποκείμενος στον φόρο ο οποίος χρησιμοποιεί αγαθά για τις ανάγκες μιας οικονομικής δραστηριότητας έχει δικαίωμα έκπτωσης του φόρου που καταβλήθηκε σε προγενέστερο στάδιο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17, όσο μικρή και αν είναι η αναλογία της χρήσεως για επαγγελματικούς σκοπούς. Μία διάταξη που επιβάλει γενικό περιορισμό του δικαιώματος εκπτώσεως σε περίπτωση περιορισμένης επαγγελματικής χρήσεως συνιστά παρέκκλιση από το άρθρο 17 και είναι ισχυρή μόνον εφόσον πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 27 της έκτης οδηγίας. (βλ. απόφαση της 11ης Ιουλίου 1991, στην υπόθεση C-97/90).

Το άρθρο 27 επιτρέπει τη θέσπιση ειδικών μέτρων παρέκκλισης από την έκτη οδηγία, είτε για την απλοποίηση της εισπράξεως του φόρου είτε για την αποτροπή ορισμένων περιπτώσεων φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής.

Όπως αναφέρθηκε ήδη στην προηγούμενη έκθεση, οι υπηρεσίες της Επιτροπής θεωρούν ότι η λήψη του συγκεκριμένου μέτρου, το οποίο αποσκοπεί στην αποφυγή της «αφορολόγητης κατανάλωσης», δικαιολογείται με βάση το άρθρο 27 της έκτης οδηγίας ΦΠΑ, επειδή απλοποιεί τη διαχείριση του φόρου απαλλάσσοντας τις φορολογικές αρχές από την ανάγκη εποπτείας της άσκησης του δικαιώματος έκπτωσης του ΦΠΑ που επιβάλλεται στις δαπάνες τις σχετικές με αγαθά και υπηρεσίες των οποίων το ποσοστό χρησιμοποίησης για σκοπούς ξένους προς την επιχείρηση υπερβαίνει το 90% της συνολικής τους χρησιμοποίησης.

Όσον αφορά τη διάρκεια ισχύος της παρέκκλισης, οι υπηρεσίες της Επιτροπής παρατηρούν ότι η Επιτροπή ενέκρινε στις 10 Ιουλίου 1996[4] ένα πρόγραμμα εργασίας για την εφαρμογή ενός κοινού συστήματος ΦΠΑ που προβλέπει μία σταδιακή μετάβαση προς το νέο σύστημα.

Δεδομένου ότι η υποβολή της τελευταίας δέσμης προτάσεων προβλέπεται για τα μέσα του 1999, οι υπηρεσίες της Επιτροπής θεωρούν ότι δεν υπάρχει δυνατότητα παράτασης μέτρου παρέκκλισης πέραν από τις 31 Δεκεμβρίου 1999.

Πράγματι, κρίνεται σκόπιμο να εκτιμηθεί τότε κατά πόσο το μέτρο παρέκκλισης είναι σύμφωνο με τη γενικότερη προσέγγιση του νέου κοινού συστήματος ΦΠΑ.

---

4 COM(96) 328 της 22.07.96.

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΝΑ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΙ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΜΕΤΡΟΥ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 17 ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (77/388/ΕΟΚ) ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 17ης ΜΑΪΟΥ 1977 ΠΕΡΙ ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Με συστημένη επιστολή της 19ης Νοεμβρίου 1996 προς τη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής, η κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας υπέβαλε αίτηση για παράτηση της παρέκκλισης που της είχε χορηγηθεί αρχικά μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992 με την απόφαση 89/488/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουλίου 1989[1] και παρατάθηκε μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1996 με την απόφαση 93/109/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Φεβρουαρίου 1993[2] .

Η παρέκκλιση αυτή από το άρθρο 17, παράγραφος 2 της έκτης οδηγίας ΦΠΑ συνίσταται στον παντελή αποκλεισμό του δικαιώματος έκπτωσης του ΦΠΑ ο οποίος επιβάλλεται στις δαπάνες σχετικά με αγαθά και υπηρεσίες, εφόσον το ποσοστό χρησιμοποίησής τους για τις ατομικές ανάγκες του υποκείμενου στον φόρο ή του προσωπικού του ή, γενικότερα, για σκοπούς ξένους προς την επιχείρηση υπερβαίνει το 90% της συνολικής τους χρησιμοποίησης.

Το άρθρο 2 της προαναφερθείσας απόφασης 93/109/ΕΟΚ ορίζει ότι με βάση έκθεση που υποβάλλεται από την Επιτροπή για την εφαρμογή από την Γαλλία της εν λόγω απόφασης, το Συμβούλιο μπορεί, με βάση πρόταση της Επιτροπής, να επιτρέψει την παράταση της εφαρμογής της εν λόγω απόφασης.

Η έκθεση που υπέβαλε η Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή της εν λόγω απόφασης για το διάστημα 1993-1996 καταλήγει στο συμπέρασμα ότι είναι σκόπιμο να παραταθεί η εφαρμογή των διατάξεων της προαναφερθείσας απόφασης μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1999.

Πράγματι, η Επιτροπή ενέκρινε στις 10 Ιουλίου 1996 ένα πρόγραμμα εργασίας για την εφαρμογή ενός κοινού συστήματος ΦΠΑ[3] , το οποίο προβλέπει μία σταδιακή μετάβαση προς το νέο σύστημα. Δεδομένου ότι η υποβολή της τελευταίας δέσμης προτάσεων προβλέπεται για τα μέσα του 1999, κρίνεται σκόπιμο να περιοριστεί η διάρκεια ισχύος της απόφασης μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1999, ώστε να εκτιμηθεί κατά πόσο το μέτρο παρέκκλισης είναι αναγκαίο και σύμφωνο με τη γενικότερη προσέγγιση του νέου κοινού συστήματος ΦΠΑ.

Σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 3 της έκτης οδηγίας ΦΠΑ, τα κράτη μέλη ενημερώθηκαν με επιστολή της 18ης Δεκεμβρίου 1996 σχετικά με την αίτηση της Γαλλίας.

---

1 ΕΕ αριθ. L 239, της 16.08.1989, σ. 22.

2 ΕΕ αριθ. L 43, της 20.02.93, σ. 42.

3 COM(96) 328 της 22.07.96.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΝΑ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΙ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΜΕΤΡΟΥ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 17 ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (77/388/ΕΟΚ) ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 17ης ΜΑΪΟΥ 1977 ΠΕΡΙ ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την έκτη οδηγία (77/388/ΕΟΚ) του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τον φόρο κύκλου εργασιών[1] - Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, και ιδίως το άρθρο 27,

τις προηγούμενες αποφάσεις του Συμβουλίου αριθ. 89/488/ΕΟΚ της 28ης Ιουλίου 1989[2] και αριθ. 93/109/ΕΟΚ της 15ης Φεβρουαρίου 1993[3],

την έκθεση της Επιτροπής για την εφαρμογή της προαναφερθείσας απόφασης κατά το χρονικό διάστημα 1993-1996,

τη σχετική πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 1 της έκτης οδηγίας ΦΠΑ, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα μετά από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να επιτρέπει σε οποιοδήποτε κράτος μέλος να λαμβάνει ειδικά μέτρα κατά παρέκκλιση από την εν λόγω οδηγία ή να παρατείνει την ισχύ τους, προκειμένου να απλουστευθεί η είσπραξη του φόρου ή να αποφευχθούν ορισμένες περιπτώσεις φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής·

ότι, η κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας, με συστημένη επιστολή της 19ης Νοεμβρίου 1996 προς τη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής, ζήτησε την άδεια να παρατείνει την εφαρμογή του μέτρου παρέκκλισης που της είχε χορηγηθεί προηγουμένως, για περιορισμένο χρονικό διάστημα, με τις αποφάσεις 89/488/ΕΟΚ και 93/109/ΕΟΚ του Συμβουλίου·

---

1 ΕΕ αριθ. L 145, της 13.6.1977, σ. 1, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 96/95/ΕΚ (ΕΕ αριθ. L 170, της 9.7.1996, σ. 34).

2 ΕΕ αριθ. L 239, της 16.8.1989, σ. 22.

3 ΕΕ αριθ. L 43, της 20.2.93, σ. 42.

ότι τα άλλα κράτη μέλη ενημερώθηκαν στις 18 Δεκεμβρίου για την αίτηση παράτασης που υπέβαλε η γαλλική κυβέρνηση·

ότι το εν λόγω μέτρο συνίσταται σε παντελή αποκλεισμό του δικαιώματος έκπτωσης του ΦΠΑ που επιβάλλεται στις δαπάνες σχετικά με αγαθά και υπηρεσίες, εφόσον το ποσοστό χρησιμοποίησής τους για τις ατομικές ανάγκες του υποκείμενου στον φόρο ή του προσωπικού του ή, γενικότερα, για σκοπούς ξένους προς την επιχείρηση υπερβαίνει το 90% της συνολικής χρησιμοποίησής τους·

ότι με το συγκεκριμένο μέτρο αντιμετωπίζονται ορισμένες μορφές αφορολόγητης κατανάλωσης απλουστεύοντας συγχρόνως τη διαχείριση του ΦΠΑ για ορισμένες πράξεις·

ότι το εν λόγω μέτρο αποτελεί παρέκκλιση από το άρθρο 17, παράγραφος 2 της έκτης οδηγίας, βάσει του οποίου ο υποκείμενος στον φόρο δικαιούται να εκπίπτει τον ΦΠΑ που επιβάλλεται σε αγαθά και υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται για τις ανάγκες των φορολογούμενων πράξεων του·

ότι η Επιτροπή ενέκρινε στις 10 Ιουλίου 1996 ένα πρόγραμμα εργασίας συνοδευόμενο από χρονοδιάγραμμα προτάσεων που προβλέπουν προοδευτική και κατά στάδια μετάβαση σε ένα κοινό σύστημα ΦΠΑ για την ενιαία αγορά·

ότι, δεδομένου ότι η τελευταία δέσμη προτάσεων προβλέπεται να υποβληθεί στα μέσα του 1999, η άδεια παρέκκλισης χορηγείται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1999, ώστε να εκτιμηθεί κατά πόσο η εν λόγω παρέκκλιση είναι σύμφωνη με την γενικότερη προσέγγιση του νέου κοινού συστήματος ΦΠΑ·

ότι η παρέκκλιση αυτή δεν θα έχει αρνητικές επιπτώσεις στους ίδιους πόρους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που προέρχονται από τον ΦΠΑ·

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 17, παράγραφος 2 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, επιτρέπεται στη Γαλλική Δημοκρατία να εξαιρεί από το δικαίωμα έκπτωσης του επιβαλόμενου ΦΠΑ, τις δαπάνες σχετικά με αγαθά και υπηρεσίες, εφόσον το ποσοστό χρησιμοποίησής τους για τις ατομικές ανάγκες του υποκείμενου στον φόρο ή του προσωπικού του ή, γενικότερα, για σκοπούς ξένους προς την επιχείρηση, υπερβαίνει το 90% της συνολικής τους χρησιμοποίησης.

Άρθρο 2

Η παρούσα άδεια χορηγείται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1999.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ISSN 0254-1483

COM(97) 74 τελικό

ΕΓΓΡΑΦΑ

GR 09 06 08 10

Αριθ. καταλόγου : CB-CO-97-066-GR-C

ISBN 92-78-16229-9

Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

L-2985 Λουξεμβούργο

10